

AVIZ
**referitor la proiectul Ordonanței de Urgență privind
obligația agenților economici de a utiliza
aparate de marcat electronice fiscale**

Analizând proiectul **Ordonanței de Urgență privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.196 din 29.12.1998,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect, are ca obiect de reglementare stabilirea obligației agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.

Rațiunea inițierii acestui proiect constă în necesitatea ajustării cadrului legislativ în materia vânzărilor de bunuri și prestărilor de servicii către populație, pe fondul înregistrării, în ultima perioadă, a recrudescenței fenomenului de evaziune fiscală din partea unor agenți economici. Astfel, în conformitate cu prevederile Legii nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale și cu art.134 alin.(2), lit.b) din Constituția României, potrivit căruia statul este obligat să asigure "protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară", se impunea statuarea - în plan legislativ - a obligației agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale. În felul acesta, în acord cu dispozițiile Legii contabilității nr.82/1991,

se asigură o mai bună evidență a operațiunilor de comerț cu amănuntul și a prestărilor de servicii, cu atât mai mult cu cât, în prezent, se înregistrează multiple situații în care importatorii și angrosiștii comercializează mărfuri fără documente de proveniență. Pe cale de consecință, ca efect al unor asemenea practici neloiale și, în fond, ilicite, bugetul de stat este lipsit de o importantă susținere financiară din partea agenților economici, ca subiecte plătitoare de impozite și taxe.

2. Apreciem că în Nota de fundamentare inițiatorul ar trebui să motiveze mai amănunțit cazul excepțional care a determinat recurgerea la soluția legislativă prevăzută de art.114 alin.(4) din Constituție.

De asemenea, tot referitor la caracterul de urgență al proiectului, apreciem că termenul de 90 de zile prevăzut în art.14 înăuntrul căruia Ministerul Finanțelor va elabora Norme metodologice de aplicare este prea larg.

3. Prin dispozițiile sale, proiectul instituie răspunderea contravențională a agenților economici, deci a unor persoane juridice. Semnalăm însă că potrivit legii de regim a contravențiilor, răspund contravențional **numai persoanele fizice**, acestora putându-li-se atribui o **vinovăție** în săvârșirea unei fapte. Din motive procedurale, când persoana fizică vinovată n-ar putea fi identificată cu ușurință, legea a prevăzut că sancțiunea amenzii ar putea fi aplicată persoanei juridice în cadrul căreia își desfășoară activitatea persoana fizică vinovată. Articolul 5 alin.3 din Legea nr.32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor a prevăzut că, într-un asemenea caz, persoana juridică trebuie să impute suma achitată ca amendă contravențională persoanei fizice vinovate. Din dispozițiile legii rezultă deci, fără echivoc, faptul că persoana juridică nu răspunde contravențional, după cum nu răspunde, de altfel, nici penal.

În mod corect, răspunderea juridică în cazul săvârșirii unei contravenții revine persoanei fizice care a încălcat legea, dar în cazurile prevăzute expres de lege sancțiunea poate fi aplicată și persoanei juridice comitente.

4. Semnalăm că interzicerea desfășurării activității unității pe diferite termene, la care se referă art.11 alin.1 lit.a) și d) precum și retragerea definitivă a avizului, la care se referă art.11 alin.1 lit.b), nu sunt sancțiuni de drept contravențional, nefiind prevăzute în legea de regim privind stabilirea și sancționarea contravențiilor. Pe cale de consecință, aceste măsuri nu pot figura în textele menționate ca sancțiuni

unice pentru contravenții, ele putând fi prevăzute în mod complementar, alături de amenda contravențională.

5. În art.8, se instituie obligația clienților de a solicita, prelua și păstra bonurile fiscale asupra lor, precum și de a le prezenta la cererea organelor de control. Nerespectarea acestei obligații constituie, conform art.10 lit.e), contravenție, sancționată, potrivit art.11 alin.(2), cu amendă de la 100.000 lei la 500.000 lei. Obligația impusă clienților este exagerată, creându-se posibilitatea unor abuzuri din partea organelor de control, care ar putea aplica amenda doar pentru faptul că bonul fiscal nu a fost preluat de către client sau, nu a fost păstrat până la ieșirea acestuia din unitatea respectivă. S-ar ajunge astfel, la o adevărată "vânătoare de clienți" neprofitabilă nici agentului economic, nici societății în ansamblul ei.

6. La art.13, propunem să se renunțe la dispozițiile instituite prin cele două alineate din cuprinsul acestuia, deoarece :

a) indicarea datei intrării în vigoare a ordonanței de urgență, cu moment legat de publicarea în Monitorul Oficial al României, apare superfluă întrucât, în general, orice act normativ intră în vigoare la data publicării sale;

b) tehnica abrogării implicite nu este recomandată deoarece nu asigură rigoarea normativă necesară unui asemenea demers. Propunem deci ca inițiatorul să prevadă expres textele care dorește a fi abrogate.

PRESEDINTE
Valer DORNIAN
Valer DORNIAN

București

Nr. 1071/31-12-1998